

A bíróság dr. Tóth László ügyvéd (9700 Szombathely, Kiskar utca 5.) által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy a kézbesítéstől számított 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 20.000,- Ft, azaz Húszezer forint perköltséget.

A bíróság kötelezi felperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Győr-Moson-Sopron Megyei Adóigazgatósága külön felhívására fizessen meg 30.000,- Ft, azaz Harmincezer forint feljegyzett kereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A bíróság a keresetlevél, az alperes érdemi ellenkérelme, a felek személyes nyilatkozatai, a 6.K.27.198/2014. ügyszám alatti eljárás iratanyaga és a becsatolt közigazgatási iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

2013. október 24. napján a hegyeshalmi határátkelőnél forgalmi rendszámú járműszerelvénnyben 20 darab „big-bag zsák” csomagolási egységben összesen 23.930 kg mennyiségben került szállításra, ez a felperes által feladott vöröshagymatétel volt. Az ellenőrzésről B3113/0161. számon jegyzőkönyv készült, amely megállapította, hogy a vöröshagymatétel teljes egészében jelöletlen. A Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal 17.2/2279-4/2013. számú határozatával az Európai Közösségnek megfelelő vöröshagyma zöldség tétel forgalmazása miatt 4.068.100 Ft élelmiszer-ellenőrzési bírságot szabott ki és 18.900 Ft vizsgálati díj megfizetésére kötelezte felperest.

A felperes az elsőfokú határozattal szemben fellebbezést nyújtott be.

Az alperes 04.2/636-2/2014. számú másodfokú határozatával ez elsőfokú határozatot helyben hagyta, amely ellen a felperes keresetet terjesztett elő, és jogszabálysértésre hivatkozással kérte annak felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését és a megfizetett összegek visszafizetésére kötelezést perköltsége Áfa mentes megállapítása mellett.

Az alperes saját hatáskörben felülvizsgálat alá vonta a keresettel támadott határozatot, egyúttal kérte a per tárgyalásának felfüggesztését. A bíróság a per tárgyalást felfüggesztette.

Az alperes 2014. július 18. napján érkezett érdemi ellenkérelmében előadta, hogy határozatát nem módosítja, nem vonja vissza, kérte az eljárás folytatását.

A felperes kereseti kérelmében előadta, hogy a határozatok hatályon kívül helyezését azért kéri, mert azok jogszabálysértőek. Hivatkozott arra, hogy a 2011/91/EU Irányelv a termőterület elhagyását rögzítő előkészítő vagy csomagoló állomás részére történő szállításkor. Ezt az irányelvet figyelembe kell venni, mert a hatósági eljárásban nyilatkoztatott csomagolóüzem jelent meg a szállítás célállomásaként. Hivatkozott arra is, hogy az áru tulajdonosa az ellenőrzéskor nem ő volt, mert az áru szállítására, a tulajdonjog átruházására a nemzetközi szokványok alapján az ún. INCOTREMS paritások közül az EXW szabályzás vonatkozott. Ekörben csatolta az ellenőrzés alá vont árura vonatkozóan kiállított számlát. Előadta, hogy az EXW betűjelzés azt jelenti, hogy Ex Works, azaz üzemből, mely szerint a költségek és a kockázat a telephelytől a vevőt terhelik, így a csomagolóüzem gyakorolta a tulajdonjogot, illetve a felelősség az áru átadása pillanatában rá átszállt. Csatolta az Európai Bíróság C-87/10. számú ügy rendelkező részét, amely szerint az INCOTERMS klauzulákat figyelembe kell venni. Hivatkozott arra is, hogy a csomagolóüzemmel létrejött megállapodás tartalmazza „LKW Selbsabholung” kitételt, amely azt jelenti, hogy a címzett jön a rakományért, illetve a szállítást maga intézi. A felperes kijelentette továbbá, hogy a fuvarozóval semmilyen szerződéses kapcsolatban nem állt. Mindezek alapján ő nem volt sem az áru birtokosa, az a fuvarozó cég volt, sem az áru tulajdonosa, az a csomagolóüzem volt, így ügyfél sem az eljárásban. Hivatkozott továbbá arra, hogy az alperes nem szerezte be a tulajdonjogra vonatkozó okiratot.

A felperes bizonyítási indítványokat tett, mely szerint kérte a csomagolóüzem megkeresését arra vonatkozóan, hogy csomagoló üzem-e.

Az alperes érdemi ellenkérelmében felperesi kereset elutasítását perköltsége megállapítása mellett kérte. Álláspontja szerint a 1234/2007/EK rendelet 113.a. cikke, a 178/2002/EK rendelet 3. cikk 8. pontja előírja felperesi kötelezettségeket. Fentiek alapján a „big-bag” zsákokon fel kellett volna tüntetni a csomagoló és/vagy feladó nevét, címét, származási ország nevét. A bíróság kiszabására az Éltv. 62.§ (1) bekezdés b) pontjára tekintettel került sor, mert a tétel nem felelt meg az élelmiszerminőségi előírásoknak. A 1234/2007 EK rendelet 113a. Cikkének (3) bekezdésétől eltérést határoz meg a 2011/91/EU irányelv II. Cím I. Fejezet 4. cikk (2) bekezdése akkor, ha egy adott termelési területen belül történik a továbbítás. Alperes álláspontja szerint a szállítás nem a felperes termelési területén belül történt. Az alperes eleget tett tényállás tisztázási kötelezettségének, felhívta a felperest és a csomagolóüzemet is a tulajdonjog tisztázása végett nyilatkozattételre. A csomagolóüzem azt nyilatkozta, hogy a felperes tulajdona az áru, mert annak ellenértéket csak a tétel átvétele után átutalással kell kiegyenlítenie. A felperes nyilatkozattételi jogával nem élt. A hivatkozott EXW paritás nem érinti az áru tulajdonjogát. A tulajdonjog átszállására a felperes sem a hatósági eljárásban, sem fellebbezésében nem hivatkozott. A becsatolt 13450 sorszámú, 2013. október 24. napján kelt számlán szerepel az EXW kikötés, ez a számla azonban a közigazgatási eljárásban nem állt rendelkezésre. A fentiek alapján megállapítható, hogy a Ket. alapelveit az eljárás nem sértette, a bíróság kiszabása jogszerűen történt.

A felek nyilatkozataikat a tárgyaláson fenntartották.

Felperes keresete az alábbiak szerint **nem alapos**.

A 2008. évi XLVI. törvény 56. § (1) bekezdés kimondja, hogy az Élelmiszerlánc-felügyeleti szerv az e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktaiban meghatározott rendelkezés, illetve hatósági határozatban foglaltak megsértése esetén intézkedést hozhat, bíróságot szabhat ki, vagy figyelmeztetésben részesíti az

eljárás alá vont jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezetet vagy természetes személyt.

Fenti jogszabály 59.§ (6) bekezdés alapján, amennyiben a jogsértő állapot megszüntetése érdekében a törvény szerint alkalmazható legalacsonyabb összegű bírság kiszabása is szükségtelen, bírságolás helyett az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv figyelmeztetésben részesítheti az eljárás alá vont személyt.

E jogszabályhely (7) bekezdés c) pontja rögzíti, hogy a (6) bekezdés nem alkalmazható a 62. § (1) bekezdésének a)-d) pontjában meghatározott tényállások esetén.

Fenti jogszabály 62. § (1) bekezdés b) pontja szerint élelmiszer-ellenőrzési bírságot kell kiszabni az élelmiszer-minőségi előírásoknak való meg nem felelés esetén.

A 178/2002/EK rendelet 113. a cikke és a 1234/2007/EK rendelet 113a. cikke határozza meg a gyümölcs- és zöldségágazat termékeinek forgalmazására vonatkozó kiegészítő követelményeket. Ezek kimondják, hogy a fogyasztók részére frissen történő árusításra szánt gyümölcs- és zöldségágazati termékeket kizárólag akkor lehet forgalmazni, ha azok épek, egészségesek és kereskedelmi minőségűek, továbbá ha fel van tüntetve a származási ország.

Az 543/2001/EU rendelet I. melléklet 4. pontja kimondja, hogy a csomagolási egységen kötelező feltüntetni a csomagolás és/vagy feladó nevét, címét, származási ország teljes nevét.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a jegyzőkönyv tartalmazza az ellenőrzéskor tapasztaltakat, azaz, hogy a zsákok jelöletlenek voltak, ezt tanúsítják a fényképfelvételek is.

A 1234/2007/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 543/2011/EU rendelet 4. cikke fogalmazza meg a kivételeket és mentességet a forgalmazási előírások alkalmazása alól.

E jogszabályhely (2) bekezdése értelmében az 1234/2007/EK rendelet 113a. cikkének (3) bekezdésétől eltérően az alábbi termékeknek nem kell megfelelniük a forgalmazási előírásoknak egy adott termelési területen belül - többek között -:

- a) a termelő által az előkészítő és csomagoló állomásoknak és tárolóhelyeknek eladott vagy leszállított, vagy a termelő gazdaságából az említett állomások felé továbbított termékek, továbbá
- b) a tárolóhelyekről az előkészítő és csomagoló állomások felé továbbított termékek.

A jogszabályhely (7) bekezdése előírja, hogy a tagállam illetékes hatósága részére bizonyítékot kell szolgáltatni arról, hogy az (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés alá tartozó termékek megfelelnek a megállapított feltételeknek, különös tekintettel tervezett felhasználásukra.

A fentiek alapján a felperesnek kellett állítását igazolni, mely szerint **termelési területén** belül volt a csomagolóüzem. Ekörben a bíróság nem osztotta az alperes álláspontját, mely szerint a termelési terület egy adott tagállam országán belüli földrajzi egységet jelent. A bíróság azt állapította meg, hogy a termelési terület fogalma az adott cég, felperes gazdasági egységéhez tartozó fogalom. Ekörben pedig felperes nem bizonyította, hogy termelési területén van a csomagolóüzem.

A bíróság nem osztotta a felperes álláspontját a tulajdonjog átszállásával kapcsolatban A nemzetközi szokvány, az ún. INCOTREMS paritások közül az EXW szabályzás azt jelenti, hogy a

költség és kockázat telephelytől a vevőt terheli, import esetén a fuvardíj és egyéb költség a vámértéket növeli. A paritás a tulajdonjogot nem érinti, annak átszállását nem írja elő. A paritás és a csomagolóüzem nyilatkozata szerint is a tulajdonos a felperes volt az ellenőrzés lefolytatásakor.

A fenti EU és EK rendeletek értelmében a felperes akkor járt volna el helyesen, ha a zsákokon a cég név, illetve a származási ország megjelölésre kerül. Ennek hiányában az alperes helyesen állapította meg a jogsértés tényét.

A bíróság a felperes bizonyítási indítványát mellőzte figyelemmel arra, hogy a felek között az nem volt vitatott, hogy az csomagolóüzem.

A kifejtettek szerint a bíróság osztotta az alperes álláspontját, a felperes alaptalan keresetét elutasította és a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. r. 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség megfizetésére és az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pont, 42. § (1) bekezdés a) pont, 43. § (3) bekezdés alapján a kereseti illeték viselésére.

Az ítélettel szemben a Pp. 340.§ (1) bekezdése alapján jogorvoslatnak helye nincs.

Győr, 2014. november 5. napján

. Bors Szilvia

bíró